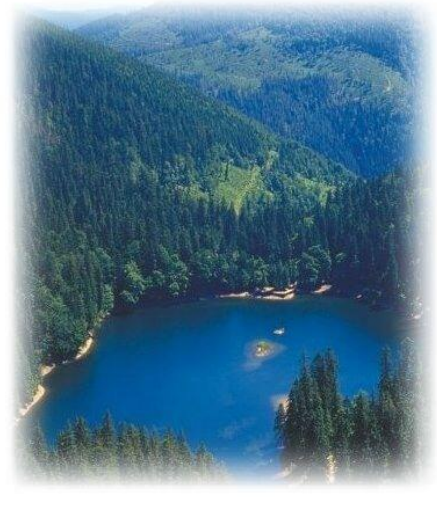

Szinevéri tó

A tó Kárpátalja legnagyobb tava, a Kárpátok vízvásztó hegyei, a Gorgánok között található. A tó környéke a természetvédelmi hatóságok felügyelete alá tartozik. A nemzeti park területe 40,4 ha. A park északi részén, 989 méter magasan, a Tóhegy lábánál van a Szinevéri-tó, melynek területe 4-7 hektár, közepes mélysége 8-10 méter, legnagyobb mélysége 22 méter.

A Szinevéri tó környéke 1989 óta természetvédelmi terület. A Szinevéri Nemzeti Park területe 40,4 ha, és 500–1700 méterrel a tengerszint felett húzódik a Gorgánok hegyeiben, ahol a Tisza jobb oldali mellékfolyója, a Talabor ered. A nemzeti park területén mintegy 800-féle növényfaj található meg, közöttük különlegességnek számít a görbe törzsű hegyi tölgy.

A Szinevéri Nemzeti Park nevezetességei közé tartozik az „Építészeti és életmódi múzeum”, ami egyedülálló Kárpátalja területén egyedülálló.

A park területén megtekinthető a Migráns munkavállalók emlékműve, Cseh iskola múzeum és Alsókalocsai kisvasúti múzeum.

Legenda

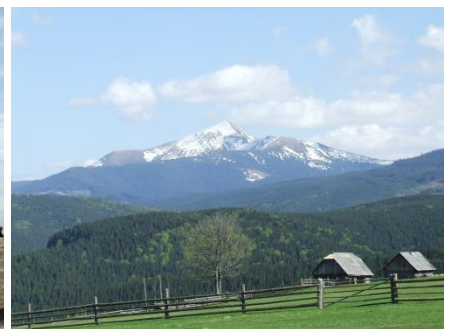
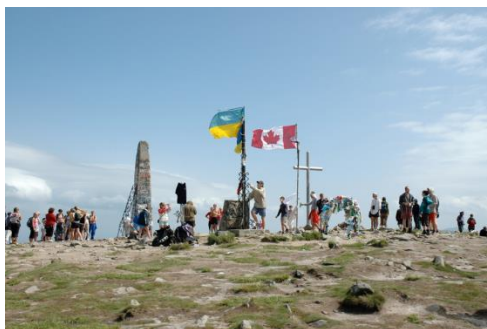
Valamikor, réges-régen az e vidéket birtokló grófnak egy csodálatosan szép leánya volt. A leány káprázatosan kék szemeiben a Kárpátok tiszta égboltjának mérhetetlen kéksége tükröződött, ezért nevezték el Színynek, ami magyarul kéket jelent. Egy alkalommal, amikor a gróf a hegyi pásztorok és favágók munkáját ellenőrizte, vele tartott leánya is. Színy virágot szedett az erdei tisztáson, amikor egy pásztorsíp fülbemászó dallama ütötte meg a fülét. Lábai önkéntelenül is a zeneszó irányába vitték, s egy tisztáson megpillantotta a pásztorsípon önfeledten játsszó pásztorlegényt. A legény észrevette a leányt, félbeszakítva játékát megkérdezte:

- Te ki vagy?
- Én, Színy vagyok s ezek a hegyek és erdők apám birtokai. És te, ki vagy?
- Én Vér vagyok, a gróf pásztor.

A leány megkérte a legényt, folytassa játékát. A fiú örömmel tett eleget a kérésnek egészen alkonyatig gyönyörködött a leány a pásztorsíp csodálatos hangjában. Amikor elbúcsúztak, Színy megígérte Vérnek, hogy máskor is meglátogatja. A többszöri titkos találkozás során kapcsolatuk mély érzelmi tartalommal töltődött. A gonosz emberek irigysége határtalan volt, és a fiatalok viszonyát beárulták a grófnak. A gróf megtiltotta leányának, hogy egy rangjához méltatlan pásztorfiúval találkozzon. A legény várta a találkát Színnyel, helyette azonban a gróf szolgálói érkeztek. A pásztorsípon játszó legényt észrevétlenül, hátulról közelítették meg, majd a hegyről egy nagy követ gördítettek reá. Amint a leány erről tudomást szerzett, rohant erdőkön, hegyeken át a tett színhelyére, ott átölelte a legényt eltakaró követ, és zokogott. Csak sírt és sírt, folytak a könnyei, mígnem a tisztáson egy tavat képeztek, ugyanolyan kéket, mint az ő szemei, ugyanolyan kéket, mint a Kárpátok feletti égbolt. Az emberek a tavat a szerelmesekről Szinevérnek nevezték el.

Hoverla

A Hoverla (régi magyar nevén Hóvár) hegycsúcs Kárpátalja és az Ivano-frankivszki terület határán, a Csorna horában, a Máramarosi-havasokban található. Magassága 2061 méter, ezzel az Ukrán-Kárpátok és egyúttal Ukrajna legmagasabb csúcsa. 1939. március 15. és 1940. augusztus 30. között Magyarország legmagasabb pontja volt.

Legenda

„Egy távoli magyar város egyik előkelőségének, Nagy János bárónak egy alkalommal meséltek a Kárpátok akkor még névtelen csúcsáról, melyet addig még az országból senki nem tudott meghódítani. Azt gondolta, ő lesz az első, aki a hegycsúcsra felmegy, és így róla nevezik majd el a magaslatot. Nyár közepén indult útnak húsz erős szolgálával, lovakkal, étellel-itallal megpakolva.

Egész Magyarország tudott az útról, amely az egész államnak dicsőséget hozott volna. Arra ugyanis már senki sem emlékezett, hogy a hegyet több paraszt is megmászta...

A nyári nap elviselhetetlenül sütött, de a kaland kellemesnek ígérkezett. Két hónapra volt szüksége ahhoz, hogy elérjék a hegy lábát. A báró ekkor utasította a szolgálát, hogy verjenek tábort, hogy megpihenjenek és megerősödjenek. Két napot pihentek így. Ezután a báró három embert és három lovat hátrahagyva indult el hajnalban a hegycsúcs felé. Az ég tiszta volt, egy felhő sem mutatkozott. Órák óta gyalogoltak már... Épp egy sűrű erdőhöz értek, s ezen kellett volna átvágniuk magukat, mikor hatalmas vihar támadt. A báró rendkívül dühös lett, hisz így útjukat sem folytathatták zavartalanul. Visszafordulni azonban nem volt hajlandó. Egyik szolgáját, aki mindenképp vissza akart térni, szíven lőtte.

Már beesteledett, amikor a kimerült emberek kiértek az erdőből. Egy széles hegyi völgybe jutottak, mely fölé úgy emelkedett a Kárpátok ismeretlen csúcsa, mintha az eget érintette volna.

Az emberek nagyon fáradtak voltak, a báró azonban “továbbot” intett. Mikor néhány száz méternyire megközelítették a csúcsot, szinte rohanni kezdett, hogy elsőként érjen a csúcsra.

Senki sem vette észre, hogy az égen közben még sötétebb felhők gyülekeztek. Csak akkor eszméltek rá, hogy mi történik, mikor már sűrű pelyhekben kezdett esni a hó. Hideg szél fűjt, hóvihar támadt.

Mindenki szerteszét futott menedéket keresve. Hiába próbálta Nagy János megállítani őket, meg sem hallották őt. Sok hó esett azon az éjszakán...

A táborba végül csak az emberek egyharmada tért vissza kimerülten, átfagyva. A többiek meghaltak a viharban. Nagy János sem tért vissza...

“Hóvár! Hóvár!” – mondogatták azok, akik visszatértek, hisz a csúcsot azon az éjszakán teljesen beborította hó.

Ilyen csodát még nem láttak, hogy a nyár közepén hóvihar legyen. Azóta a hegyet Hóvárnak vagy a helyi népnyelv szerint Hoverlának, havas hegynek hívják.”

Sípot vízesés

A Sípot vízesés a maga 16 méterével Kárpátalja egyik legszebb vízesésének számít. A vízesés az Ökörmezői járásban található, Fülöp falvától 6 kilométerre. A folyó eredete a Borzsa havasokban van. Tavasszal a legszebb a vízesés, hiszen ekkor a vizét megnöveli az olvadó hólé. A vízesés mellett 1993 óta egyszer egy évben fesztivált rendeznek. Különböző nemzetiségű, és teljesen más nézeteket valló emberek látogatnak ide a világszerte különböző országaiból, hogy részt vegyenek ezen a fesztiválon, ahol mindenki békésen megfér egymás mellett.

Legenda

Valamikor véges régen Fülöp falván élt két család. Az egyik család szegény volt, a másik pedig gazdag. A gazdag családban növekedett egy gyönyörű leánygyermek, aki a család büszkesége volt, a szegényben pedig egy fiúgyermek. A nemes leányka szépsége vonzotta a gazdag kéréket.

De a szívnek parancsolni nem lehet, beleszeretett a gazdag leány a szegény család fiába. Hogy a szülőktől eltitkolják a nagy hegy lábánál találkoztak csendes lakatlan helyen, ahol csak a természet lehetett tanúja a szerelmüknek. De nem tudták szerelmüket sokáig titokban tartani, mert az egész falu róluk beszélt. A pletyka eljutott a gazdag leány anyjához. Egy alkalommal az leány anyja követte őket és szemtanúja lett a fiatalok szerelmének. Haragjában csúnyán szidta a fiatalokat és átkokat szórt rájuk. Hirtelen az ég nagyot dörrent, villámlott és nagy zivatar zúdult le az égből. A zavaros, zörejes patakok nagy erővel elkezdtek folyni, felkapták Ivánkát és Marikát és lesodródtak a szakadékba. Először még fogták egymás kezét, de hirtelen a vízesés szétszakította őket, különböző irányba beledobta a szakadékba. A leány anyja, aki szemtanúja volt a tragédiának, bánatában minden nap kijött a vízeséshez, míg egy éjjel meg nem hallotta leánya hangját, aki a szerelme fülébe suttogott. A zavarba lévő édesanya felkiáltott: „Haljátok a suttogást”. Azóta a vízesést elnevezték „Suttogónak”.

Az Árpád-vonal a Magyar Királyi Honvédség védelmi rendszere volt a második világháború idején az Északkeleti- és Keleti-Kárpátokban.

Rónafüred (Csán)

De sajnos az első világháború után a dézsáknak nyoma veszett. Az egyiket 1970-ben egy helyi lakos, Vladimir, az Apjár patak közelében találta meg elásva az erdőben, a másik pedig jelenleg egy bécsi múzeumban található. A Rónafüred egyik csodája a legrégibb dézsza, a szép Turicska hegyi folyó partján található. A régi 1600 években állíthatták fel, nem sokkal azután, hogy az ásványvíz forrásokat felfedezték.

A helyi lakosok már régóta észrevették, a Rónafüredi víz gyógyító erejét, ezeket a többször visszatérő látogatók is igazolták, és kik arról számoltak be, hogy ezek a fürdők megnyugtatták idegeiket, javítottak ízületeiken.

Az elején jól felmelegítik az üstöt. Aztán mehet az ásványvíz. Alatta tüzet gyújtanak, és a vizet 25-30 °C felforrósítják. Majd a folyóból szednek nagyobb köveket tesznek az aljára, ezt követően pedig a gyógyulni vágyók is belemászhatnak. Akkor még dobnak fát a tűzre és az ásványvizet 40-45 °C megmelegítik. Magasabb ennél hőmérséklet nem is szükséges és nem is hasznos!

Európa leghosszabb hársfasétánya

Ha Ungváron járunk, akkor feltétlenül sétáljunk egyet az Ung folyó északi partján, amelynek mentén található Európa leghosszabb hársfasora. Az 1928-ban telepített fasor jelenleg kissé elhanyagolt, ennek ellenére a hatalmas hársfák, a csendesen folydogáló Ung folyó és a padon üldögélő szerelmespárok látványa biztosan megragadja a romantika iránt fogékony turistákat.

Az Ung-parti hársfákat 1928-ban telepítették. A folyópart sétálóutcájának rendezése francia pénzből történt. Az akkor még Csehszlovákiához tartozó Kárpátalja első embere, Tomás Masaryk nagy barátságot ápolt Franciaország elnökével, Georges Clemenceauval, aki az anyagi támogatás mellett cserjékkel és facsemetékkal is megajándékozta az ungváriakat. A kiültetést botanikusok végezték. Az 1. számú középiskolánál ukrán és angol feliratú tábla jelzi, hogy Európa leghosszabb hársfasétánya két kilométer és 200 méter hosszú.

A hársfafélék családjába tartozó, Kárpátalján is honos hársak évszázadok óta kedveltek. Azonkívül, hogy Ukrajnában erdőgazdálkodási szempontból igen meghatározóak, mutatós dísznövények is, amelyeknek virágzata gyógyhatású. Megtalálhatók kertekben, parkokban, illetőleg az utcákon is. Korabeli írások bizonyítják, hogy a XV. században a hársak voltak az első fák, amiket nem csak a hasznos voltak, hanem dekorativitásuk miatt is telepítettek.